

Pleitaantekeningen 10-4-2014 Pro Forma beroep 2 Eindhoven

Geacht College,

De wegen van het bestuursrecht zijn soms onnaspeurlijk. Dat draagt zeker bij aan het gegeven dat steeds meer wordt geschreven over een toenemende vertrouwenskloof tussen overheid en burgers.

Afwijzing d.d. 15-11-2013 van het pro forma beroepschrift: In de aanvankelijke afwijzing d.d. 15-11-2013 van het pro forma beroepschrift van 11-10-2013 deelde uw College mede dat de vereniging beroep heeft ingesteld op een tijdstip dat nog geen twee weken waren verstreken sedert het tijdstip waarop de vereniging schriftelijk heeft medegedeeld dat het in gebreke was een besluit te nemen. Dat feit is op zich juist. Echter, het was ook juist dat dit pro forma beroepschrift van 11-10-2013 volgens de aanhef beroep aantekende *"tegen de weigering van de Gemeente Eindhoven verzonden op 2-9-2013 een besluit te nemen naar aanleiding van het bezwaar van 4 juni 2013 van appellante"*. Verder bevatte dit pro forma beroepschrift een korte motivatie voor het pro forma karakter als volgt: *"De in gebreke stelling deelde mede dat via een pro forma beroepschrift bij de Raad van State B&W gelegenheid krijgt alsnog tot handhavingsmaatregelen te besluiten."* Let op het datumverschil tussen 11-10-2013 en 2-9-2013, iets minder dan 6 weken. De conclusie van dit pro forma beroepschrift luidde: *"Bovenstaande vormt de grond voor dit uitstelverzoek van het definitieve beroepschrift."* Het was dan ook verbazingwekkend dat na deze citaten uw college in de aanvankelijke afwijzing d.d. 15-11-2013 geheel voorbij ging aan de mogelijkheid dat het besluit van B&W Eindhoven van 2-9-2013 het verzoek door te sturen naar I&M, als onherroepelijk besluit zou kunnen kwalificeren waartegen tijdig, dat wil zeggen binnen 6 weken, op straffe van niet-ontvankelijkheid beroep moet worden ingesteld. De goede lezer kan uit deze citaten toch niets anders afleiden dat appellant zich enerzijds wapende tegen de mogelijkheid dat het besluit van 2-9-2013 als onherroepelijk besluit gekwalificeerd zou kunnen worden en anderzijds de beleefdheid in acht nam om via een in gebreke stelling B&W er op te wijzen dat dit besluit van 2-9-2013 herroepbaar was.

Vernietiging d.d. 11-2-2014 van de afwijzing d.d. 15-11-2013: Het was dan ook terecht dat uw college het eerdere besluit d.d. 15-11-2013 vernietigde. Merkwaardig is alleen de motivatie onder punt 4 dat uit het beroepschrift niet duidelijk afgeleid kon worden waartegen het beroep zich richt met de volgende verklaring: *"Weliswaar staat in het beroepschrift dat de vereniging beroep instelt 'tegen de weigering van de Gemeente Eindhoven verzonden op 2-9-2013 een besluit te nemen naar aanleiding van het bezwaar van 4 juni 2013 van appellante' waaruit afgeleid zou kunnen worden dat het beroep is gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit maar bovenaan het beroepschrift staat uitdrukkelijk dat het beroep is gericht tegen 'tegen de weigering van de Gemeente Eindhoven verzonden op 2-9-2013 een besluit te nemen naar aanleiding van het bezwaar van 4 juni 2013 van appellante'".* Let op de onderstreepte zinnen. Dat zijn de exacte bovenstaande citaten uit het pro forma beroepschrift. Weggelaten is alleen de conclusie met het uitstelverzoek.

Kennelijk is uw college niet op de gedachte gekomen dat het besluit van 2-9-2013 als onherroepelijk besluit gekwalificeerd zou kunnen worden waartegen geen beroep meer mogelijk zou zijn na 6 weken. Toch is die gedachte heel expliciet verwoord in het verzetschrift met de woorden: *"De mogelijkheid bestond immers dat u dit (non) besluit van 2 september toch als besluit zou kunnen aanmerken."* Kennelijk ging appellant uit van de mogelijkheid dat B&W Eindhoven er welbewust voor zou kiezen vast te houden aan het besluit van 2-9-2013 en liever een kleine boete betaalde wegens eventueel niet tijdig besluiten dan een nieuw inhoudelijk besluit te nemen. Die mogelijkheid is bij uw college kennelijk niet opgekomen. Dit alles hangt nauw samen met vertrouwen in de overheid.

Pleitaantekeningen 10-4-2014 Pro Forma beroep 2 Eindhoven

Brief RvS d.d. 20-2-2014 zendt definitief beroepschrift door naar B&W Eindhoven:

Op 19 december 2013 werd derhalve een definitief beroepschrift ingediend tegen het uiteindelijke besluit van B&W d.d.15 november 2013 geen handhavingsmaatregelen te treffen want het NSL ziet geen overschrijdingen. In een summier briefje deelde uw college op 20-2-2014 mede dat dit beroepschrift geen betrekking had op een geschil ten aanzien waarvan de (voorzitter) van de afdeling bevoegd is om vervolgens mede te delen dat het is doorgezonden naar B&W Eindhoven. Iedere motivatie ontbrak. Er was een duidelijk besluit op bezwaar en het gebruikelijke beroepschrift. Waarom dan uw college niet bevoegd zou zijn overstijgt mijn bescheiden bevattingsvermogen. B&W Eindhoven deelde recentelijk mede dat het bij uw college ingediende beroepschrift van 19 december 2013 nu als bezwaarschrift voorgelegd zal worden aan de bezwarencommissie. Even later deelde uw college op 24 maart mede dat het definitieve beroepschrift van 19 december 2013 alsnog betrokken zou worden bij uw besluitvorming. Dat lijkt mij zeer terecht.

Art. 8.41 a AWB schrijft immers voor om het voorgelegde geschil zoveel mogelijk definitief te beslechten:

Uit de voorgelegde stukken is bekend dat iedere maand dat B&W geen actie onderneemt, de oorzaak is van 1,5-3 sterfgevallen in Eindhoven. Dit getal wordt bepaald door gemiste levensjaren te vergelijken met die van verkeersdoden. Het is ook bekend dat er sprake is van ambtsmisdrijf bij I&M. Het NSL rekent immers veel verder van de wegrand dan de wettelijk toegestane 10 meter. Het is ook bekend dat de wettelijk vastgestelde NSL-normwaarden veel hoger liggen dan de WHO verantwoord acht. Het is ook bekend dat, los van normoverschrijding, wonen langs een snelweg resulteert in een kortere levensduur. Tenslotte is ook bekend dat B&W Eindhoven heeft geweigerd de onverwijilde aangifte te doen die artikel 162 lid 1 Strafvordering voorschrijft. Tenslotte verschuilt B&W Eindhoven zich in haar verweerschrift van 31 maart 2014 wederom achter het NSL. Zoals bekend gebruikt zowel het NSL als CARII dezelfde wettelijk voorgeschreven veronderstellingen bij rekenmethodes. Uit productie 1 blijken 9 overschrijdingen op 4 locaties voor 2015 uit de CARII berekeningen. NSL toont geen enkele overschrijding aan langs de Kennedylaan. Hoe komt dat? Door 2 oorzaken vooral: 1. De beide rekenpunten NSL (236322 en 32957) liggen op 20 meter van de wegrand. 2. De verkeersintensiteiten 2015 langs de Kennedylaan bedragen volgens het NSL 44.458 auto's resp. 65.774 per etmaal op weekbasis, gemiddeld 55.116. Volgens de laatste opgave van de gemeente waren de echte gemeten intensiteiten echter veel hoger namelijk 59.177 resp. 69.928, d.w.z. 33,1% resp. 6,3% meer over september/oktober 2013, gemiddeld 64.552 d.w.z. 45% hoger. Dit laatste verschijnsel, te lage intensiteiten, lijkt systematisch in het NSL want ook geconstateerd in Helmond en Helvoirt. Overigens tonen de beide metingen Kennedylaan net als de CARII berekeningen eveneens overschrijdingen NO₂ aan over alle jaren¹.

Verder is aanvullend opgemerkt dat mijn primaire reactie op de opmerking van Staatsraad Hoogvliet in de zitting van hedenochtend inzake Helmond dat wanneer art. 5.9 lid 1 WM juncto Voorschrift 13.1 in Bijlage 2 WM dat art. 5.9 WM zich inderdaad beperkt tot NO₂ en benzeen, dit strijdig zou zijn met de Richtlijn, aanvulling behoeft. Het blijkt dat art. 5.9 lid 6 juncto art. 5.11 WM lid 3 dit probleem oplost door te stellen dat het bestuursorgaan één plan vaststelt wanneer meerdere stoffen zijn betrokken.

Uit het voorgaande blijkt dat de casus niet alleen volstrekt helder is. Deze casus is daarnaast ook van immens belang. De besluitvorming over de ruim 1,3 Miljard financiële middelen in Brabant maakt structurele fouten wanneer deze welbewuste NSL-misvattingen dat geen normoverschrijding bestaat, blijven bestaan. Daarom nodig ik u uit om intensief

¹ Meetpunt gemeente 1: NO₂ Op 2/8 m1 wegrand: 2010 50, 2011 53, 2012 54 en in 2013 53

Meetpunt gemeente 2: NO₂ Op 10/18 m1 wegrand: 2011 40, 2012 42 en in 2013 41

Zie <http://www.geogids.info/thema/luchtkwaliteit/default2.asp> voor details. Aanvullend op dit schriftelijke pleidooi is tevens opgemerkt dat deze metingen wat betreft het lopende resultaat c.q. over het jaar 2013 onjuist waren weergegeven op 9-4-2014.

Pleitaantekeningen 10-4-2014 Pro Forma beroep 2 Eindhoven

gebruik te maken van het nieuwe art. 8.41 a AWB om het voorgelegde geschil nu zoveel mogelijk definitief te beslechten. Dat kan door het definitieve beroepschrift van 19 december 2013 alsnog in behandeling te nemen [zoals in het pro forma beroep verzocht en te oordelen zoals daarin verzocht.](#)

Ik dank u voor uw aandacht.
Mr. Drs. C.B.A. Spil RMC

10-4-2014